

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk VI

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@ Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk VI

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk VI

a. De zeer goede en de zeer slechte mens

De meeste scheppingsdagen worden met de mededeling afgesloten "en God zag dat het goed was", maar na het scheppen van de mens op de zesde dag wordt één keer gezegd "en God zag dat het zeer goed was". De woorden voor "zeer" *meod* en voor de "mens" *adam* bestaan uit dezelfde letters en hebben derhalve dezelfde getalwaarde en aldus heeft het "zeer goed" betrekking op de mens naar het beeld en de gelijkenis Gods:

(Gen 1:31): מאד (me'od) zeer = 45 - **31e vers en אל (God) = 31**

(Gen 1:26): אדם (adam) mens = 45 - **26e vers en יהוה (Jahwe) = 26**

Het mooiste en verhevenste zoals ook het huwelijk kan echter tot het lelijkste en meest onwaardige verworden bij verdwijnen van de oorspronkelijke waarden en zo kan het "zeer goed zijn" van de mens tot "zeer slecht zijn" verworden bij verdwijnen van de gelijkenis Gods in hem. Des te hoger het stijgen des te dieper het vallen en het 6e hoofdstuk van de thora van de redding van de zeer goede mens en van de ondergang van de zeer slechte mens loopt dan ook parallel met de 6e dag (= > 1e hfdst) van het scheppen van de mens.

De dwaalweg begint steeds met het niet opgeven van de eigen grootheid, als de "eerste mensen" in eerste instantie en Kaïn blijvend deden (= > 4e hfdst). Het hoofdstuk over de ontanding der mensheid begint derhalve met deze waarheid te herhalen, want het begin van het 1e vers is niet alleen op de gebruikelijke wijze te vertalen (Gen 6:1):

en het was als de mensen zich op aarde begonnen te vermeerderen

Het woord *rabab* betekent namelijk ook "groot zijn/worden":

*en het was als begon de mens **groot te zijn** op de oppervlakte van de aardbodem*

- en het woord *chalal* betekent in de eerste plaats "ontwijden" en mogelijkkerwijs via de latere betekenis van "ontwijden door in gebruik te nemen" ook "beginnen":

*en het was als **ontwijdde/seculariseerde** (חלל) de mens **door groot te zijn** op de oppervlakte van de aardbodem*

*en het was als **ontwijdde** de mens **als vorst** (רב) over de oppervlakte van de aardbodem*

רב - talrijk te zijn/worden, groot te zijn/worden (ר + inf. van רבב)

רב - overste, vorst

Omdat volgens de thora de boosheid uit het "zelf groot willen zijn" voortkomt (= > 3e hfdst):

de punkteringen maken het verschil en werden eerst veel later aan de thenachtekst toegevoegd

- zijn ook overeenkomstig de getalwaarden vooral laatste vertalingen bedoeld:

(Gen 6:1): ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה **681**
en het was als begon de mens **groot te zijn**
op de oppervlakte van de aardbodem

(Gen 6:4): הנפלים היו בארץ בימים ההם **681**
de reuzen waren op aarde in die dagen

(Gen 6:5): רק רע כל היום **681**
alleen boosheid alle dagen

De reuzen zijn derhalve geen demonen als vaak gedacht (=> 5e hfdst), maar zijn mensen welke als Kain de "grote ik" en vorst en eerstgeborene niet geöfferd hebben. Steeds wanen velen zich een reus te zijn omdat overeenkomstig het "spreken van de slang" (=> 3e hfdst) zij zelf groot en verstandig menen te zijn. Echter heeft niet alleen in de Tweede Wereldoorlog het idee van de "Übermensch" vergaande ontaarding teweeggebracht, maar in iedere tijd staat de mens van de "eigen torens naar de hemel" (=> 11e hfdst):

מגדלים - torens **127**

(Gen 6:1): ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם
en het was als begon de mens groot te zijn op
de oppervlakte van de aardbodem en dochters
geboren werden hen

1270 = torens in het groot

- van "klein groot" tot "groot groot" aan de basis van velerlei gruwel. Niet zal men zichzelf groot wanen en niet zal men zich eraan wennen om met grootspraak mee te doen in deze tijd dat de "grote mens" opnieuw en meer dan ooit gehuldigd wordt. Want als een van de kwalijke gevolgen van de huidige reclamepraktijken:

zoals de van alle menselijkheid ontdane mimiekloos stalen gezichten van "supermensen" waarmee acteurs het aanbevolene tot zich nemen en aanwenden. Op het bekend maken van nieuwe produkten en van eigenschappen van produkten is niets tegen, wel op alle oneigenlijke en misleidende vormen van beïnvloeding (=> 4e hfdst)

- en als gevolg van de PR-praktijken en de door film- en computerspelindustrieën geschapen superhelden en de "sporthelden" met hun woeste overwinningskreten en -gebaren en de popidolen met hun uitbeelding in muziek en presentatie veelal van agressieve hooghartigheid is de Übermensch nu niet landelijk maar wereldwijd tot cultuur geworden. Meer dan ooit achten velen zichzelf groot en promoten zich en hun bezigheden zonder de zin en kwaliteit en inhoud voor zich te laten spreken gelijk aan het niet van God verwachten. Het voortijdige promoten bewerkt dat bij het verwerven van kennis en vaardigheid en inzicht en in de nauw ermee verbonden algehele levensstijl men zich niet laat leiden om tot echtheid in plaats van tot surrogaat te komen. In ieder geval een gelovig mens zal het geduld opbrengen tot niet zijn woorden maar zijn vaardigheden en kwaliteiten voor zichzelf spreken gelijk aan het verheven worden door de schepper van de natuurlijke aard en gang der dingen zelf:

ooit "stonk eigen roem" en het zou goed zijn wanneer die wijsheid weer gemeengoed wordt

Want anders dan in deze tijd velen denken evolueert men niet door grootspraak maar devolueert men door grootspraak. Zelfverheffing doet wegglijden door gebrek aan zelfkritiek en een gedachteloos consumeren van al wat groot geschreeuwd wordt. En gedachteeloosheid doet ten prooi vallen aan een tegenstander welke eerst bij uitgeschakelde verstandelijkheid aanhang voor zijn onwaarheid en surrogaat en namaak kan vinden:

de tegenstander Gods wil zelf scheppen maar buiten de bron Gods is geen originaliteit te vinden. Aldus zet hij aan tot stelen van wel uit de bron puttenden zoals ook tot vervalsen en plegen van plagiaat en tot alles wat in het algemeen geestloze mensen doen. Als bekend is de tegenstander Gods een "naäper Gods" en daarmee een "god van het surrogaat"

Onwerkelijkheid en surrogaat zijn echter niet functioneel tot het einde toe, want het "eender lijken" en niet "eender zijn" doet hen tekortschieten. Het übermensch-idee van de tegenstander leidt derhalve steeds tot vastlopen van maatschappelijke raderen en uiteindelijk tot geweld (Gen 6:11) en zelfdestructie:

(Gen 6:1): הנפלים de reuzen
de gevallen (נפל = vallen, part. pass. m. pl.)

Met andere woorden is ook grootspraak een "direkt willen plukken van de boom van kennis van goed en kwaad" (=> 3e hfdst), waar de middels zijn vele lussen en strikken inhoud

wevende weg der ontwikkeling men niet gaat door met grootspraak sneller tot het doel te willen komen. Moeite en volharding leiden tot echte ontwikkeling en echte ontwikkeling doet weten omtrent de altijd tot aan nul naderende breuk van de teller van eigen vaardigheden afgezet tegen de noemer van de oneindige grootheid Gods. Niet het vele weten en kunnen is derhalve doel en niet zal men trachten de eigen vermogens te overstijgen, maar men zal echtheid op het eigen vak- en leefgebied nastreven om zo van de natuur en het karakter Gods idee te krijgen gelijk aan het leren onderscheiden tussen rein en onrein. De grootsten onder de mensen waren meestentijds bescheiden en de voortbrengers van *echt* nieuwe ontwikkelingen op alle terreinen van maatschappelijke ontwikkelingen en kunsten en wetenschappen waren zich meestentijds bewust van hun in staat gesteld zijn door de grootmeester aller grootmeesters en schepper van al het zijnde (Ex 31:2-6).

b. "In hun dwalen hij vlees"

Te lezen was wie met de "zonen Gods" en de "dochters van de mens" in Gen 6:2 bedoeld zijn (=> 5e hfdst). Aan de hand van die kennis zijn de eerste vier verzen van het 6e hoofdstuk van de thora als volgt te interpreteren:

vers	tekstdeel	interpretatie
1	en het was als de mens ontwijdde door groot te zijn en dochters hen geboren werden	de nakomelingen van Kaïn welke de eigen grootheid niet geëfferd hebben
2	en namen de zonen van de Eeuwige van hen vrouwen welke zij verkozen	de nakomelingen van Seth welke zich met de nakomelingen van Kaïn vermengen
4a	de reuzen waren op aarde	de nakomelingen van Kaïn welke zichzelf groot wanen
4b	en ook nadien als de zonen Gods tot de dochters van de mensen gingen	de zonen Gods welke ondanks het zich voor God groot doen van deze "reuzen" zich met hen <i>vermengden</i> . Hieruit komen de "machten" en "mannen van naam" (Gen 6:4) en de "jagers voor het aangezicht Gods Nimrod" (Gen 10:9) voort. Mensen als Nimrod geven hun religieuze overtuiging als overgeërfd van de "godszonen" handen en voeten met gewelddadige methodes en middelen als overgeërfd van de "dochters der mensen". Zij misbruiken de religie tot oprichten van eigen godsrijken

Wel zal men met niet of nog niet geestelijk ingestelde mensen omgaan maar niet zal men deelgenoot van verkeerde geest en praktijken worden (=> 21e hfdst). Want opnieuw wordt met een bijzonder effectieve symboliek weergegeven dat de nakomelingen van Seth *geen afstand bewaarden* maar zich met de nakomelingen van Kaïn *vermengden*. De gelijke namen in de stambomen van Seth en Kaïn geven namelijk aan dat zij "met elkaar huwden":

(Gen 6:4):	וּגַם אַחֲרַי כֵּן אֲשֶׁר יִבְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל בְּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם en ook nadien als kwamen de zonen Gods tot de dochters van de mens en zij baarden hen	1681 = 41 x 41
	אִם (am) moeder(schap)	41

Niet alleen gingen zij met elkaar om maar zij "brachten ook vermenging voort door één met elkaar te worden". Praktisch gezien gaat het om het afzwakken van principes om middels compromissen tot eenheid te komen, terwijl echter vermenging van geest met

vooral bij "collektiefenkelvoud" als "de mens" en "het geboomte" en zoals in genoemde voorbeeld Gen 5:1-2 en zo ook in het geval van het "*besjaggam*" komt vermenging van enkel- en meervoud veel voor

Het werkwoord *sjagag* (גגש) betekent "dwalen" en de infinitief is als die van "dubbel-ajin-werkwoorden" *sjog* (גש) met hier als suffix de "m" (ם) van "hen" en de prefix "b" (ב) van "in", waarmee het woord "in hun dwalen" betekent. De infinitief met voorafgaande beth (ב) of kaph (כ) en een suffix ter vervanging van een pronomen personale komt veelvuldig voor en wordt dan vertaald met "als/wanneer zij deden/liepen/spraken/..." (Gen 4:8):

in hun zijn op het veld (בהיותם בשדה)

- vertaald met:

als zij (Kain en Abel) op het veld waren

Aldus betekent het *besjaggam* "wanneer zij dwalen" en dat houdt een en al logica in. Overeenkomstig dat woord kan niet voor eeuwig de geest Gods in een mens blijven *wanneer hij dwaalt*, waar **dan** "zonder geest" *alleen nog vlees hij is*.

c. Beperking van de leeftijd tot 120 jaar en het getal 12

Met de leeftijden van net geen 1000 jaar wordt het streven naar eenheidsrijken weergegeven (= > 5e hfdst) en meteen na de zondvloed zou dat streven met het bouwen van een toren te Babel terugkeren (= > 11e hfdst) om als een rode draad door de verdere geschiedenis tot op heden te lopen:

zoals in de vorm van het streven van de vele wereldveroveraars uit het verleden en in de vorm van het hedendaagse streven naar landen en werelddelen overkoepelende organisaties.

Vrede en eenheid echter kunnen alleen blijvend zijn wanneer een ieder leeft naar zijn "zijn naar de gelijkenis Gods". Die ene en dezelfde gelijkenis maakt het wezen van een ieder uit en vormt daarmee de enige alles te verdragen vermogende binding tussen mensen met God als het oorspronkelijke beeld van de gelijkenis en daarmee als kern van allen en als wolk om allen. Iedere andere binding is gelijk aan het "lijmen" als met de voeten van ijzer en leem van het beeld van Nebukadnezar uitgebeeld (Dan 2:43). Want zonder die spontane band van binnenuit resteert of het "eenheid kneden" middels extreem geweld als vele wereldveroveraars deden of het schijnbaar vredelievendere "bijeenplakken van eenheid" middels compromissen en verbonden sluiten. Ook in het laatste geval echter worden waarheid en recht steeds geweld aangedaan en smeulen in beide gevallen ondergrondse branden van haat en woede (Gen 6:12). Aldus zag God dat de aarde door haar valse streven naar eenheid = 1000 bedorven was:

en zag God de aarde en zie zij was verdorven want had verdorven alle vlees zijn weg op de aarde

וירא אלהים את הארץ
en zag God de aarde

1000

In alle tijden was het streven van de mens naar eenheid buiten God om oorzaak van de meeste neergang, waarom God "de leeftijd van de mens tot 120 jaar beperkt". Want zoals ooit de grondlegger van het mongoolse rijk tot zijn zoon zei "had ik langer geleefd zo zou ik de gehele wereld veroverd hebben maar nu moet jij het afmaken" en vanwege diens niet beschikken over de extreem negatieve energieën van zijn vader dat wereldrijk er nooit kwam, zo verhoedt de sterfelijkheid van de mens zijn alomvattende greep op alles en een ieder. De getallen 12 en 120 en 1200 enz. symboliseren in de thora "het uiterste van de materie" = o.a. "het uiterst mogelijke vanuit alleen materiële middelen" (= > onder) en zo geeft het getal 120 tezamen met het verwarren van de taal (= > 11e hfdst) weer het overgegeven zijn van de "in zijn dwalen slechts vlees *oftewel materie* zijnde

mens" (=> boven) aan de verbrokkeling. Rijken van familieimperia en heersersdynastieën en individuele subrijken en organisaties van klein totaan intercontinentale omvang storten ineen door het gebrek aan tijd om in volledigheid tot stand te komen en ook ideologische stromingen worden door nieuw opkomende ideologische stromingen doorbroken voordat zij allen hebben kunnen verenigen.

In verband met het inperken van de leeftijd tot 120 jaar moet hier de betekenis van het in thora en thenach veel voorkomende getal 12 uiteengezet worden. Te lezen was (=> 1e hfdst) dat het geestelijke deel der schepping met 3 dagen zonder tijd en het materiële deel der schepping met 4 dagen met tijd beschreven wordt. Materie kan niet zijn zonder geest en geest kan niet zijn zonder materie omdat vorm een produkt van geest en zonder vorm geen materie denkbaar is. Men kan zich zelfs afvragen of zonder herkenning door enige mens of macht materie überhaupt als existierend gedacht kan worden. Deze drie en vier elementen doortrekken en verdelen elkaar derhalve en vormen zo drie maal vier is twaalf subelementen. Kunsten als muziek en dichtkunst bevestigen deze misschien wat theoretisch aandoende these voor wat de gevoelsmatige kant betreft, want het basisritme in beiden verloopt in twee- c.q. viervouden of in drievouden *of in een combinatie van beiden*. Zo komen in de muziek volgende maatsoorten veelvuldig voor:

drieachtstemaat	3 x 1/8 per maat	(of driekwartsmaat = 3 x 1/4 per maat)
vierachtstemaat	4 x 1/8 per maat	(of vierkwartsmaat = 4 x 1/4 per maat)
twaalfachtstemaat	4 x (3 x 1/8) of 2 x (6 x 1/8) per maat =>	

is een combinatie van 4 (of 2) en 3 (of 6)

- en is in de klassieke dichtkunst het versritme twee- of drieledig. In de muziek bestaat verder de klankskala uit twaalf verschillende hoger en lager herhaalde halve tonen als fysicaal gevolg van de met iedere toon meeklinkende boventonen (=> 1e hfdst). Ook voor de natuurmens stelt het getal twaalf *als vanzelf* de uiterste faktor van al het zichtbaar materiële voor, waar alle vier windrichtingen in links en rechts en midden c.q. voor en achter en midden te verdelen zijn en dat drie maal vier = twaalf facetten oplevert. Uitgaande van de drie ruimtevlakken x en y en z kan men op ieder van dezen vier windrichtingen afzetten om ook dan op twaalf factoren als uiterste van de zichtbare wereld uit te komen. Aldus is het dat:

het getal twaalf is in de thora het getal van het uiterste der materie

twaalf stammen - als "uiterste populatie" van het godsvolk in het materieel aardse
 twaalf uren in de dag en twaalf uren in de nacht - als uiterste van de tijd*
 twaalf maanden in het jaar - als uiterste van de tijd*
 twaalf verschillende (halve) tonen in de muziek ("HGP" -> 4e hfdst)

* dit weliswaar als gevolg van bepaalde gedeeltelijk decimaal en gedeeltelijk in drievouden verloopende rekensystemen in de oudheid waarop ook de indeling van de cirkel in 360 = 30 x 12 graden teruggaat. Maar als in de bijbel te lezen begon de door God gegeven kennis niet eerst met het volk Israël (=> "HGP"). Het mitella-rekensysteem met als basis de **drie** van de driehoek als eenheid is een natuursysteem waarop ook de veelvuldig in de thora terugkerende davidstervorm gebaseerd is en het decimale rekensysteem met als basis de **twee** van twee handen en de **vijf** van het vingerrekenen is een tweede natuursysteem. Het babylonische rekenen is een combinatie van beide natuursystemen en daarmee een verstrengeling van twee- en drievouden welke als gezegd overal en zo ook in muziek en dichtkunst zich doet gelden. Ook in de thenach (1 Kon 4:7, Est 3:7) is de natuurlijke verdeling als van tijdseenheden in tweeën en in drieën en daarmee in twaalfen terug te vinden

En zo is ook:

120 jaar de *uiterste* leeftijd van de vleeselijk *materiële* mens

- welke leeftijd volgens de getalwaarden nog altijd lang genoeg is om tot zelfs twee maal toe de opdracht Gods voor dit leven uit te kunnen voeren:

ting van het leven hem ondanks de verdorvenheid om hem heen "eerst op die leeftijd" besluiten om kinderen te verwekken:

(Gen 6:9): תמים - rechtvaardig (was Noach) **490**

(Gen 6:10): יפת - Japheth (1e zoon van Noach => Gen 10:21) **490**

Het wekenfeest is het feest van de eerstelingen van de oogst. Noach als pas omgekeerde en zijn in de nieuwe geest op te voeden zonen waren eerstelingen van de oogst aan zielen

Het reilen en zeilen van Jubal en Jabal leidde tot de zondvloed (=> 4e hfdst) op "de dag na de zeventig en zeven" als door hun vader Lamech voorspeld en het omkeren van Noach leidde tot voortzetting van het leven op "de dag na de zeventig en zeven" als met het verwekken van kinderen "op 500-jarige leeftijd" tot uitdrukking gebracht is.

Als ook bij Abraham te zien (=> v.a. 11e hfdst) was echter Noach na zijn omkeer niet ineens een geheel ander mens, waar geestelijke ontwikkeling steeds veel tijd vergt. Het volgende versdeel wordt algemeen verstaan als dat Noach al een heilige was:

(Gen 6:9): נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח
Noach een man een rechtvaardige; volkomen was hij onder
zijn tijdgenoten; met de Eeuwige wandelde Noach

Echter wordt in haar op twee wijzen weergegeven dat Noach eerst in de beginfase van een "beter mens worden" verkeerde. Want Noach:

1. was volkomen **onder** = *ten opzichte van zijn tijdgenoten*
2. met de Eeuwige wandelde Noach waar *in omgekeerde woordvolgorde* Henoah met de Eeuwige wandelde (Gen 5:24)

De betekenis-scala van het woord *tamim* in de thenach reikt vanaf "redelijk" totaan "volmaakt" en zo wordt met dat woord Noach *ten opzichte van* zijn tijdgenoten en daarmee in betrekkelijkheid als "volkomen" weergegeven. De omgekeerde volgorde van wandelen geeft het handelen van veel gelovigen weer om ook bij belangrijke beslissingen eerst te doen en dan "om te kijken of God nog met hen meegaat". Tot die volgorde verleidt vooral de verwachting dat "de Almachtige alles ten goede zal keren", terwijl echter ondanks het feitelijke terecht zijn van die verwachting geen fout verschoond wordt. Want het herstel Gods gaat nooit aan de realiteit voorbij en zo moet de haastige mens niet zelden met veel schade en schande op het pad teruggebracht worden. De reële gang der dingen behoort tot de door God ingestelde en ook door hemzelf aangehouden orde van de schepping en zo zal de mens die orde en met deze God zelf niet met een voortijdig handelen naar eigen gedachten om willen buigen. Het wachten op leiding bij het *niet op voorhand* kunnen weten omtrent juist of onjuist kenmerkt de gereijpte gelovige en het haastige doen kenmerkt de beginnende of nooit tot rijpheid komende gelovige. Aldus loopt in leesrichting oftewel in het hebreuws van rechts naar links in vers Gen 6:9 **Noach** voorop:

In de thora worden met de man alle geestelijk ingestelde mensen onder zowel mannen als vrouwen samengevat (=> 5e hfdst):		
(Gen 6:8):	ונח מצא חן בעיני יהוה en Noach vond genade in de ogen Gods	421
(Gen 6:19):	זכר ונקבה יהיו man en vrouw zullen zij zijn (om gered te worden)	421
(Gen 6:18):	אתך met jou (je zonen, je vrouw en de vrouwen van je zonen MET JOU om in de ark te gaan)	421

(Gen 6:9): את האלהים התהלך נח (<==)
met de Eeuwige wandelde Noach

- en gaat in Gen 5:24 de Eeuwige bij Henoch voorop:

(Gen 5:24): ויתהלך חנוך את האלהים (<==)
en wandelde Henoch met de Eeuwige

Het verschil tussen de getalwaarde van de naam Noach en de getalwaarde van de naam Henoch is dan ook de getalwaarde van de naam Gods:

חנוך	Henoch	84	
נח	Noach	58	
		—	-
		26	- en יהוה (Jahwe) = 26

- want zelf voorop lopend wandelt men feitelijk zonder God. Ja in het 11e vers wordt zelfs Noach nog in getalwaarde mede vermeld bij het bedorven zijn van de aarde, als vaak ook mensen van een oprechte ommekeer nog lange tijd heel onverstandige dingen kunnen doen:

(Gen 6:11): ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס 2552 = **44 x 58**
en was bedorven de aarde voor het aangezicht
van de Eeuwige en was vol de aarde (met) geweld
- Noach (נח) = 58 x bloed (דם) = 44

En ook na de zondvloed nog opent Noach voortijdig een luik "welke hij gemaakt had" (Gen 8:6) en is er de geschiedenis van zijn dronkenschap (=> 9e hfdst). Echter waren de jaren van Noachs leven na zijn omkeer "450 jaar" (=> tabel 5e hfdst):

(Gen 5:1+3): דמותו gelijkenis **450**
van de mens naar de gelijkenis Gods
(Gen 5:1): אדם mens **45**
de mens naar Gods beeld en gelijkenis

- en verschijnt overeenkomstig de spreuk van zijn vader Lamech omtrent het weggenomen zijn van de vloek van de aardbodem in het totaal aantal jaren van zijn leven = 950 het beloofde land in zijn zowel geestelijk als materieel volledige werkelijkheid:

950 = vijf maal het land Kanaän (כנען) = 190
de materiële zijde: 4 x 190
de geestelijke zijde: 1 x 190 - het geestelijke t.o.v. materiële is 4 : 1 (=> 1e hfdst)
5 x 190

Een ieder en zo ook Noach heeft de weg door dit leven te gaan om tot een geestelijk gereijpte instelling te kunnen komen (=> 3e hfdst).

e. De ark

De afmetingen van de ark (Gen 6:15):

de lengte: **300** el
de breedte: **50** el
de hoogte: **30** el

- doen denken aan waarden van hebreeuwse letters:

ש = 300

ג = 50

ס = 30

Uit deze letters kunnen twee woorden worden samengesteld:

לשון (lasjon) - taal **380**

נשאל (nasjal) - verdrijven, uitzetten, afvallen **380**

Met Egypte is in de thora het wereldse doen en denken verzinnebeeld (= > 1e hfdst):

Mizraiem (Egypte) = **380**

- zodat de ark naar haar als letters opgevatte maten en overeenkomstig de som van die maten = 380 Noachs "taal" tot de wereld = 380 was. Want om bij de beeldspraak te blijven viel dit ongewone bouwwerk alom op en werden derhalve met haar zowel waarschuwend toekomstverwachtingen als vertrouwen op redding van hoger hand wijd en zijd zichtbaar. Meer bij uitzondering dan bij regel namelijk worden hogere boodschappen met woorden gebracht, als Adam en Eva *door hun eigen gehoor geven* "tot priesters werden" (= > 3e hfdst). Want op de eerste plaats behoort het vlees *basar* (בשר) de verkondiging *biser* (בשר) te zijn:

Met het tweede woord *nasjal* wordt in Deut. 7:1-22 tot uitdrukking gebracht dat God de volkeren van Kanaän zal *verdrijven* voor zijn volk:

מִצְרַיִם - (Mizraiem)	380	2 -> 1
כְּנָעַן - (Kanaän)	190	1 -> 2
נִשְׁאָל - (nasjal)	380	

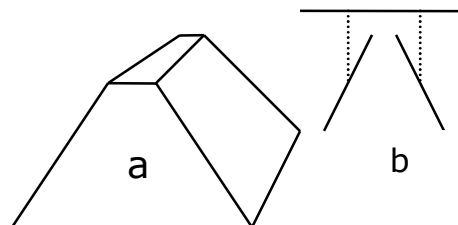
De geestelijke mens keert uit de dubbelheid van de wereld = 380 terug tot de eenheid Gods Kanaän = 190 en de onbeleerbare mens wordt weg van de eenheid Gods Kanaän = 190 naar de dubbelheid van de wereld = 380 verdreven

het vlees zal Woord worden (= > 3e hfdst)

- en zo deed hier het doen naar de opdracht Gods (Gen 6:22) het vlees in de vorm van de ark tot het Woord Gods worden.

Eerst bij een letterlijke vertaling van de tekst wordt duidelijk dat de ark in frontaanzicht (= > afb. a) de vorm van een piramide had (Gen 6:16):

een dak/lichtopening zal je maken aan de ark en tot een el zal je beëindigen haar weg van boven (= van bovenaf)

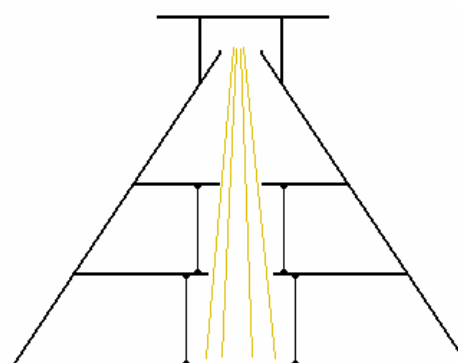

a. zo zien de wanden van veel piramides van één zijde uit gezien eruit. Kort voor de top = "één el van boven" eindigen ze.

b. constructie tegen de regen

Het woord voor "lichtopening" *zohar* (צְהָרָה) betekent als werkwoord ook "zich openbaren" (aram.) en "glansen" (talm.) en "verkondigen" (modern). De constructie was waarschijnlijk zoals ook nu vaak ventilatieopeningen afgedekt worden (= > afb. b). Rond deze "lichtopening" en "openbaring-verkondiging" moest Noach de "ondersten" en de "tweeden" en de "derden" bouwen (Gen 6:16). Deze meervoudsvormen hadden als dualis gepunkteerd moeten zijn:

als een meervoudsvorm welke paren zoals twee ogen en twee handen enz. tot uitdrukking brengt. De punkteringen behoren niet tot de oorspronkelijke thenachtekst

- want om "al het geschapene over de wateren van de zondvloed te brengen" moest "de schepping van de drie maal twee parallelle scheppingsdagen (=> 1e hfdst) met de 1^e + 4^e dag als "de ondersten" en met de 2^e + 5^e dag als "de tweeden" en met de 3^e + 6^e dag als "de derden" rondom het licht van de ark gesitueerd zijn. In het midden van de "taal ark" stond aldus de "verkondiging van het licht" *zohar* (צהר) centraal. De beschreven constructie was een vanaf de lichtopening boven over de gehele lengte van de ark en van boven tot beneden centraal lopende schacht met open galerijen in twee verdiepingen en een onderste laag aan haar zijde. Met aldus de verdiepingen verdeeld in een helft links en een helft rechts van de lichtschacht als zijnde de "twee ondersten" en de "twee tweeden" en de "twee derden" straalde het van boven komende licht uit over alle ruimtes. De lichtopening in afb. b word in de thora beschreven waar na de zondvloed Noach "de bedekking van de ark wegneemt" (Gen 8:13). Als gezegd echter had hij daarvoor reeds geopend (Gen 8:6):

het venster van de ark welke hij gemaakt had

חלון (chalon) - venster - van הלל = profaniseren

Aldus lopen ook in de geschiedenis van de ark alomvattende waarheidslagen parallel mee. De "zondvloed" is evenals de "eindtijd" altijd en overal aanwezig (=> 4e hfdst) en de grootste katastrofe van alle denkbaren bestaat niet uit de fysieke dood maar uit het verdwijnen qua bewustzijn (=> 3e hfdst). Zonder nog enige geest Gods = 1 in zich gaat de mens ook in zijn materiële bestaan = 2 tenonder:

(Gen 6:3): ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם 825 = **1 x 825**
 en sprak Jahwe niet zal heersen mijn geest
 in de mens tot eeuwigheid (wanneer in hun
 dwalen zij alleen vlees zijn => boven)

(Gen 6:13): קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם 1650 = **2 x 825**
 (het) einde van alle vlees is gekomen voor mijn aange-
 zicht want vervuld is de aarde (van) geweld vanwege hen

- als op een alleen nog materialistisch denken onvermijdelijk het einde moet volgen:

(Gen 2:9): עץ הדעת טוב ורע 932
 boom van kennis van goed en kwaad

- centraal staande in de materiële wereld

(Gen 6:17): כל אשר בארץ יגוע 933
 alle vlees **op aarde** zal sterven

Met de verhouding tussen geest en materie in de thora als 1 : 4 (=> 1e hfdst) is deze wetmatigheid ook als volgt terug te vinden:

(Gen 6:12): וירא אלהים את הארץ 1000 = **4 x 250**
 en zag God de aarde (en zie
 zij was bedorven)

(Gen 6:5): כי רבה רעת האדם בארץ 1250 = **(4 + 1) x 250**
 want groot was de slecht-
 heid van de mens op aarde

- de aarde = 4 plus de bedorven geest = 1 van de mens

De mens:

אדם (adam) mens **45**

- zonder de aleph en goddelijke initiaal x = 1 wordt tot een bloedmens:

דם (dam) bloed **44**

Met al dan niet alleen vernietigende woordruzijs en andere onverkwikkelijkheden of ook fysiek wordt hij de mens van bloeddaden welke God berouwde:

(Gen 6:6): וַיִּנְחַם יְהוָה כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֱלֹהִים
en het berouwde Jahwe dat hij maakte de mens op aarde en
het deed pijn in zijn hart 1936 = **44 x 44**

(Gen 6:12): כִּי הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר אֶת דַּרְכּוֹ
want had bedorven al het vlees zijn weg 1936 = **44 x 44**

- **bloed (דָּם) = 44 x bloed = 44**

De mens kan derhalve slechts *in het Woord Gods* als zijnde de ark *over de wateren der tijd* als zijnde de altijd aanwezige zondvloed gered worden, hoe goed het hem ook uiterlijk mag gaan. Ongetwijfeld zal ooit ook een bijzondere redding van overstromingen plaatsgevonden hebben, maar vragen als "hoe dan alle diersoorten in één boot gered konden worden" ontstaan vanuit onbegrip voor het concept van de thora. De thora is geconcipieerd naar het menselijke lichaam ("TeC"), waar haar inhoudelijke complexiteit een nooit geheel te doorgronden diepte bevat en zij desalniettemin een huid van voor iedereen direkt herkenbare vertellingen bezit. Zo ook laat zij hier zien hoe de mensheid via lang vervlogen tijden van eerste herinneringen en van vooral veel volksvoorstelling zoals de zondvloed en de hoge leeftijden van voorouders en via de dag van heden uiteindelijk in ooit de volledige werkelijkheid van de eeuwigheid Gods binnengeleid wordt:

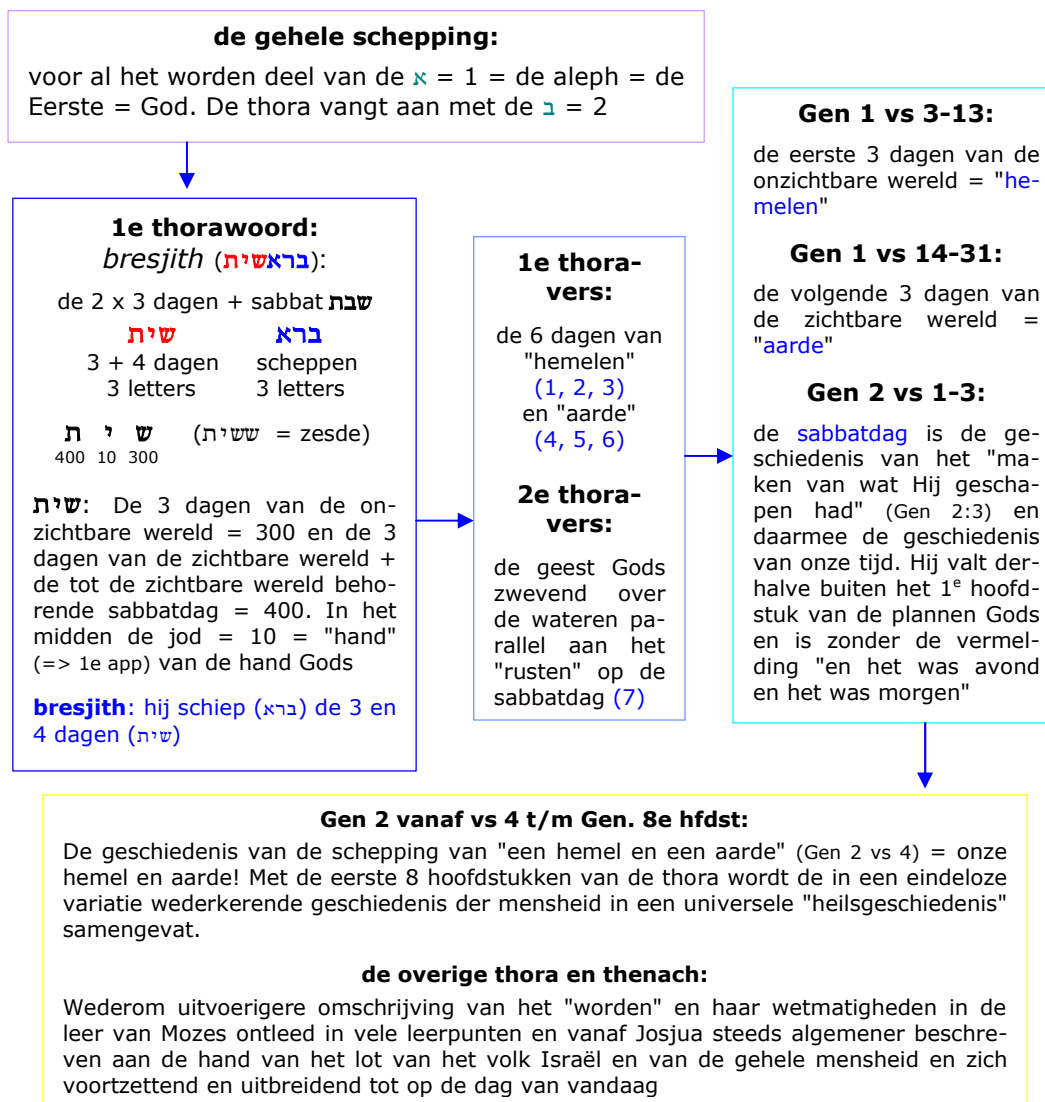
dag	scheppingsdag	hfdst.	thorahoofdstuk
1	het geestelijke licht	1	het alomvattende scheppings plan Gods
2	(ideële) afscheiding materie (wateren onder) en geest (wateren boven)	2	"bewatering" (1 rivier) van een hemel en van (4 rivieren) een aarde nog algemeen allegorisch voorgesteld
3	(ideële) schepping van het leven	3	het paradijs - de essentie van het levensverhaal van een ieder nog algemeen allegorisch voorgesteld (=> 3e hfdst)
4	de materiële wereld wordt te voorschijn geroepen (=> 1e hfdst)	4	Eerste concrete alhoewel nog sageachtige geschiedenis met stambomen
5	doorverbinding van het "boven en onder" van de 2e dag in het zichtbare van de vogels en de waterdieren	5	de zonen Gods en de kinderen der mensen (=> 5e hfdst)
6	schepping van al het leven en de mens welke zeer goed is maar ook zeer slecht kan worden (=> boven)	6	besluit tot vernietiging van de zeer slechte mens en tot redding van de zeer goede mens
7	de dag van de terugkeer = sabbatdag	7	de wateren tillen de ark van Noach ten hemel
8	de dag van de andere zijde en weer 1e dag van de nieuwe week	8	nieuw begin na de zondvloed en een steeds concreter wordende geschiedenis uitmondend in vaak historisch natrekbare gebeurtenis zoals van Nebukadnezar enz.

Door God wordt de mensheid over de wateren der tijden gered *in een ark naar de maten van zijn Woord*. Aldus laten de eerste acht bijbelhoofdstukken in nog vrijwel symbolisch

algemene en niet in enig concreet geschiedkundige vorm zien dat God zijn schepping van de twee maal drie dagen als "gesitueerd rondom de lichtinval van de ark van zijn Woord" over de stromingen der geschiedenis heen:

water is een symbool van tijd (=> 1e hfdst)

- naar volkomenheid brengt. Uit de duisternis en de "woest- en ledigheid" van het begin naar de toekomstige verlichting voeren de richtlijnen van een *werkelijkheid*, welke zonder de weerglans van haar richtlijnen centraal in het midden van de "eersten" en de "tweeden" en de "derden" tot zondvloed wordt:

Zoals de door haar beschreven werkelijkheid is het Woord Gods gelaagd vanaf een onmiddellijk herkenbare realiteit tot aan de verstgaande verwickelingen. De gedachten Gods zijn het Woord Gods, door welke overeenkomstig het "hij sprak en het was" alles werd. Omdat deze veel gelaagde gedachten wederom identiek zijn met het begrip "hemelen" (=> 1e hfdst) is het woord voor "hemelen" een meervoudsvorm en volgens punktering een dualis: God schiep de *hemelen* en niet de *hemel*. Zoals derhalve *de schepping* het "vlees geworden Woord Gods" is, zal het woord van de mens tot het vlees van zijn daden worden. Want misschien ook in woord maar in ieder geval eerst in daden is het gebrachte Woord Gods **goed**:

(Gen 6:15): וזה אשר תעשה אתה 1700
 en zo (als beschreven) dat
 je zult maken haar (de ark)
 טוב (tov) goed 17

- en kan het als zijnde een Woord Gods tot ark voor zichzelf en voor anderen tegen de al-
 tijd aanwezig zijnde zondvloed worden:

(Gen 6:16): צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה 4067 = 7 x 7 x 83
 ופתח התבה בצדה תשים
 licht zul je maken aan de ark en tot een el zal
 je beëindigen haar vanaf boven en de deur van
 de ark aan haar zijde zal je maken
 המבורל - de zondvloed 83

de sabbat der sabbatten = 7 x 7 is de dag voor de eeuwigheidsdag van de andere zijde = 50 (=> 5e
 hfdst). De ark van het Woord Gods brengt aldus de mens tot en met de sabbat der sabbatten en daar-
 mee door de volledige geschiedenis (=> 2e hfdst) over de wateren der tijden naar de dag van de andere
 zijde. Niet verkerend in de ark van het Woord Gods worden de wateren van de geschiedenis tot zond-
 vloeden

Noach deed *naar de volledige opdracht*:

(Gen 6:22): ככל אשר צוה אתו אלהים 1165
 naar alles wat als opdracht
 gaf hem de Eeuwige

- en zo en niet door direkt te plukken (=> 3e hfdst) werden hem de geestelijke werkelijk-
 heid met daarin centraal de boom des levens en de materiële werkelijkheid met daarin
 centraal de boom van goed en kwaad deelachtig:

(Gen 2:9): עץ החיים 233
 boom des levens
 (Gen 2:9): עץ הדעת טוב ורע 932
 boom van de kennis van goed en kwaad
 1165

De vervulling van zijn opdracht beantwoordde aan de materiële eisen en aan de goddelij-
 ke bedoelingen en was daarmee "vlees geworden Woord". Bij nog niet zijn van bijbelse
 geschriften in "de tijd van Noach" hoorde "de dynastie Noach" de stem Gods in de schep-
 ping en gaf "de geestelijke stroming Noach" in "de ark van woorden *en daden*" vorm en
 zichtbaarheid aan het gehoorde. De thora is slechts een schriftelijke fixatie van wat een
 ieder van nature meekreeg (=> 3e hfdst). Opdat het intuïtieve herkennen tot bewuste ken-
 nis zal worden zal de mens *adam* zijn geweten gehoorzamen telkens wanneer het tot
 hem spreekt (Gen 3:8):

*en ze hoorden/begrepen de stem/klank/het spreken van j'h'w'h de Eeuwige rond-
 gaande in de tuin op de geest van de dag (= de geest ook heden ten dage)*

Wanneer hij als aanvankelijk iedere adam zich voor God verbergt (Gen 3:8 => 3e hfdst), be-
 gint het bewustzijn te vervlakken en wanneer hij luistert naar zijn geweten doet herken-
 ning van de oorsprong en het oorspronkelijke het bewustzijn opleven. Waar niet meerde-
 re werkelijkheden kunnen zijn, wordt dan de mens uit de wateren van egocentrische sub-
 jectiviteit uitgetrokken om in de open luchten van de universele objectiviteit Gods te ver-
 keren:

Het woord voor "ark" *theba* (תבה) komt na Noach slechts nog in het 2e hoofdstuk van Exodus voor als het mandje waarin Mozes in de Nijl gelegd werd. Aldus is te zien:

de 2^e scheppingsdag:

- het uitspansel om te scheiden de wateren onder van de wateren boven.

de (parallele) 5^e scheppingsdag:

- de vogelen der hemelen en de zeedieren om vanuit het zichtbare het onzichtbare aanschouwelijk vatbaar te maken. De diepten van de zee en het uitspansel der hemelen doen de mens onbewust weten dat hij tenonder kan gaan in de diepten of kan worden opgeheven tot het firmament Gods.

de 6^e scheppingsdag:

God zegt tot de mens (Gen 1 vs 28):

en heers over de vissen

- ook te lezen als:

en trek uit de vissen (=> 1e hfdst)

Exodus 2 vs 10:

en zij (de egyptische prinses) noemde zijn naam "Mozes" en zei(:) want ik heb hem uit het water getrokken

משה	- (mosje)	Mozes
	- (masja)	uittrekken, uit het water trekken

Via Mozes openbaarde God zijn Woord aan de mensheid en het mandje van zijn redding op de Nijl en de ark van Noach naar de maten van het Woord Gods heten beiden:

theba (תבה)

Het Woord Gods "trekt de mens uit het water" zoals een visser vissen uittrekt en doet hem worden tot een vogel der hemelen.

Geeft de mens gehoor aan de stem Gods van zijn geweten zo wordt hij over de wateren der tijd terug in het paradijs van de alenige werkelijkheid Gods gevoerd:

In de thora komen de maten van de ark 50 en 30 en 300 als woordwaarden opgevat zowel absoluut als evenredig (b.v. 5-3-30) slechts één keer in de absolute vorm en in de volgorde 50-30-300 voor (Gen 8:21):

de mens, want zijn neiging/zinnen...

(Gen 8:21): האדם כי יצר - **de mens - want/omdat - hij schiep**
300 30 50

Andere betekenissen van het 3e woord zijn:

neiging, gezindheid

(van נצר): *hij bewaakt, hij neemt in acht, hij bewaart* (de instellingen Gods)

De afmetingen van de ark staan aan het begin van de zondvloedgeschiedenis en de gevonden woorden staan aan het einde van die geschiedenis als deel van het besluit Gods om de mensheid niet meer te verderven (Gen 8:21):

omdat hij (God) de mens schiep/vormde

omdat de mens (de statuten gods) zal bewaren

Eens zal de mens ze bewaren = "in acht nemen" omdat God hem schiep naar zijn beeld en gelijkenis.

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400